

směrodatna pro občanské právní věci ve smyslu § 1 i. n. Z důvodů těchto sluší prohlásiti, že pro rozhodování sporného nároku není pořad práva přípustným. Bylo proto usnesení v odpor vzaté jako právně mylné k dovolacímu rekursu žalované strany změněno a usnesení prvního soudu obnoveno.

Čís. 54.

Splnění nároku na dodání díla proti současnému zaplacení mzdy lze vymáhati dle § 353 ex. ř. Mzda vyrovná se vyúčtováním na zálohu.

(Rozh. ze dne 18. února 1919. R I 73/19.)

Soudním smírem ze dne 7. června 1918 zavázala se strana povinná, že straně vymáhající kusy nábytku tam uvedené v cenách tam jmenovaných do dne 6. září 1918 pod exekuci zhotoví a dodá, naproti čemuž se strana vymáhající zavázala, že straně povinné obnosy cen kusů nábytku při dodávce každého jednotlivého předmětu zaplatí. Poněvadž dlužník nábytku nedodal, navrhl věřitel proti němu exekuci dle § 353 ex. ř. — Prvá stolice (okresní soud v Klatovech) exekuci povolila. — Rekursní soud (krajský soud v Plzni) exekuční návrh zamítl, uváživ: Na straně dlužníka jde o závazek k plnění zhotovením a dodáním kusů nábytku s tím omezením, že tato jeho povinnost nastane teprve tehdy, když strana vymáhající ujednanou cenu za jednotlivé předměty současně při dodávce každého jednotlivého předmětu mu zaplatí, tedy, až dlužník sám vzájemné plnění od strany vymáhající obdrží, a že dle exekučního titulu straně vymáhající nárok na bezpodmínečné vymození plnění se strany dlužníka nepřísluší. Dle § 8 ex. ř., má-li exekuce povolena býti pro nárok, jež zavázaný povinen jest splniti, toliko na vzájemné plnění, které se má, jako zde, státi z ruky do ruky, není sice povolení toto na tom závislé, by bylo prokázáno, že vzájemné plnění již bylo vykonáno neb alespoň jeho splnění jest zajištěno, ale aby exekuce pro takový nárok povolena býti mohla, jest nade vši pochybnost vzhledem k předpisu odst. 1 § 7 ex. ř. zapotřebí, by strana vymáhající k vzájemnému plnění z ruky do ruky zavázaná v exekučním návrhu k vzájemnému plnění exekučnímu titulu odpovídajícímu se nabídla a povolení exekuce takovým způsobem navrhla, by v povolení exekuce také způsob, objem a čas dlužného plnění strany povinné v souhlase s exekučním titulem (odst. 1 § 7 ex. ř.) náležitého výrazu došel, ježto navrhovaná exekuce vzhledem k obsahu exekučního titulu pouze v ten způsob a s tím obmezením povolena býti může, že strana vymáhající má býti zmocněna, dáti si na útraty dlužníka jmenované kusy nábytku jiným mistrem truhlářským zhotoviti a dodati, že sama dlužníku při dodávce každého jednotlivého kusu nábytku smlouvenou a ve smíru uvedenou cenu jeho zaplatí. Ježto pak se strana vymáhající v exekučním návrhu ku vzájemnému plnění ze smíru vůbec nenabídla a exekuci bez obmezení výše zmíněného navrhla, k čemuž dle obsahu exekučního titulu oprávněna nebyla, nemělo exekučnímu návrhu vyhověno býti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Vymáhající věřitel nebyl, hledíc k předpisu § 8 ex. ř., povinen, by již v návrhu na povolení exekuce k vzájemnému plnění se nabídl. Této povinnosti nelze vyvoditi ani z § 7 odst. 1 ex. ř., poněvadž v době, kdy podán byl návrh na povolení exekuce, dlužník s dodáním nábytku byl v prodlení, tudíž ze své strany ani neplnil ani plniti nebyl ochoten a vymáhajícímu věřiteli právě dle obsahu exekučního titulu nelze ukládati, by předem plnil nebo plniti se nabízel. K dlužníkovu plnění dojde teprve tehda, až jednotlivé kusy nábytku budou vymáhajícímu věřiteli k jeho objednavce u jiného truhláře tímto dodány. Teprve v této době bude vymáhající věřitel k vzájemnému plnění zavázán. Ovšem nebude ceny, ujednané ve smíru platiti dlužníkovi, nýbrž tomu, od něhož nábytek obdrží, a bude, jsa dle § 353 ex. ř. zmocněncem soudu, povinen, by vyúčtoval, kolik po vynaložení peněz, jež mu dle smíru platiti náleží, ze zálohy na opatření si nábytku upotřebil.

Čís. 55. ✓

Je-li nárok na náhradu škody z důvodu ručení železnice uplatňován proti státu osobou soukromou, jest pořad práva přípustný i tehdy, byl-li jako příjemce zboží uveden v nakladním listě orgán státní správy.

(Rozh. ze dne 18. února 1919, R II 11/19.)

Žaloba, již se domáhala firma A na železničním eráru náhrady škody z důvodu, že vagon okurek, který jí byl zaslán z Uher pod adresou okresního hejtmanství v N jako příjemce, se cestou ztratil, a k níž přiložena byla písemná cesse, kterou toto okresní hejtmanství postoupilo své nároky ze ztráty zboží žalobkyni, byla p r v ý m s o u d e m (zemským soudem v Brně) pro nepřípustnost pořadu práva odmítnuta z těchto důvodů: V tomto případě jde o nároky proti železničnímu eráru, jež vzešly okresnímu hejtmanství v N z dopravní smlouvy proti státní dráze. Nejsouce právníckými osobami, nemají státní úřady jako takové žádného jmění a subjektem jmění jimi spravovaného jest erár, který jest označován podle jednotlivých odvětví, na která se správa jeho dělí, různými zvláštními jmény. Vzájemné náhradní nároky jednotlivých státních ústavů neb pokladen nenabývají povahy soukromoprávní ani tehdy, jsou-li oděny zevně v roucho právních jednání, poněvadž dlužní poměr předpokládá již dle svého pojmu dva samostatné právní subjekty (§ 859 obč. zák.). Diference vylíčeného druhu jsou vždy povahy veřejnoprávní a dlužno je rovnati mezi příslušnými správními úřady buď cestou vypořádání neb súčtování. Tím, že přijal nakladní list a zaplatil dopravné, stal se příjemce v nakladním listě uvedený, to jest okresní hejtmanství v N jménem eráru, oprávněným k dispozici, tudíž po rozumu § 99 žel. dopr. ř. k tomu, aby uplatňoval proti žalovanému práva z dopravní smlouvy. Jelikož však soukromoprávní pohledávka může vzniknouti jen mezi dvěma různými právními subjekty, nemohl se vůbec státi existentním pořadem práva prosaditelný nárok okresního hejtmanství v N proti železničnímu eráru. Nárok, jemuž nelze průchod zjednatí pořadem práva civilního, nemůže se